

Nr 308.

Av herr **Liljedahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 212, angående krigstidshjälp under år 1916 åt befattningshavare i statens tjänst.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 212 om krigstidshjälp för statstjänare av lägre grad omnämnes en av svenska underofficersförbundets styrelse gjord framställning om erhållande av krigstidshjälp för samtliga arméns och marinens underofficerare med 300 kronor per år och underofficer. Av den motivering, som åtföljde ifrågavarande framställning framgår, att beklädnadsfrågan för denna grupp av statstjänare är synnerligen bekymmersam. Det gäller nämligen för underofficerarna att ordna sin beklädnad så att å ena sidan gällande reglementariska föreskrifter i detta avseende följas utan att därför allt för mycket belasta den relativt lilla inkomst de uppbära, avsedd till uppehälle i övrigt för sig och sin familj. Långt före kristiden visade det sig vara med yttersta svårighet, som underofficerarna kunde avstå så mycket av sin inkomst som behövdes till uniformsbeklädnad. Svårigheterna förvärrades ytterligare i och med att den allmänna fördyringen inträdde. Därjämte tillkom 1914 års härordning med sin vinterutbildning, vilken ställde stora krav på underofficerarna i fråga om skyldigheten att hålla sig med vinterutrustning. *Civila statstjänare i motsvarande ställning som underofficerarna erhålla beklädnadsersättning.* Dessa skäl är det som föranlett mig att motionsledes söka åstadkomma en ändring till det bättre för ifrågavarande militära statstjänare. Det synes mig nämligen icke vara förenligt med full rättvisa och billighet, att staten pålägger sina tjänare nya skyldigheter med ty åtföljande ökade ekonomiska förpliktelser utan att samtidigt sörja för en motsvarande gottgörelse. Att icke så skett beträffande underofficerarna, är obestridligt, vilket berott på att riksdagen å ena

sidan varit jämte regeringen den bestämmande ifråga om övningstiden, men däremot skyldigheten att hålla sig med viss uniformsbeklädnad utfärdats på administrativ väg. Under sådana förhållanden torde det icke vara allt för obilligt begärt, att riksdagen beviljar ett anslag av exempelvis 150 kronor per underofficer att utgå på samma gång som den av regeringen begärda krigstidshjälpen.

Med anledning av vad jag sålunda anfört hemställes,

att riksdagen, med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 212, måtte förutom vad som i nämnda proposition föreslås, bevilja ett anslag av 150 kronor per underofficer att utgå som beklädnadshjälp.

Stockholm den 10 maj 1916.

Ernst Liljedahl.
